

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0151 van 6 december 2011
in de zaak 1011/0907/SA/2/0852

In zake:

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Donald STOCKMANS
kantoor houdende te 1760 Roosdaal, Ninoofsesteenweg 101
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

verwerende partij

*Verzoekende partij
tot tussenkomst:*

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Erika RENTMEESTERS
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 24 juni 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant van 19 mei 2011 waarbij aan de tussenkomende partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitvoeren van ■■■■■.

Het betreft percelen gelegen te ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend. Zij heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De verzoekende partij stelt in haar inleidend verzoekschrift dat huidig beroep samenhang vertoont met haar beroep gekend onder rolnummer 1011/0003/SA/2/0003 en vraagt om beide zaken samen te voegen en samen te behandelen. De Raad stelt vast dat de onderscheiden beroepen gericht zijn tegen verschillende beslissingen, met betrekking tot verschillende collectoren, en acht de noodzakelijke samenhang om tot samenvoegen over te gaan niet aanwezig. Met zijn arrest met nummer S/2011/0101 van 23 augustus 2011 verwierp de Raad de vordering tot schorsing in de zaak 1011/0003/SA/2/0003 omdat niet voldoende aannemelijk was gemaakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 8 november 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij is schriftelijk verschenen.

Advocaat Tom HUYGENS die loco advocaat Erika RENTMEESTERS verschijnt voor de verzoekende partij tot tussenkomst, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■ vraagt met een op 19 september 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 13 oktober 2011 voorlopig toelating verleend om tussen te komen. De verzoekende partij tot tussenkomst is gevraagd om de Raad, uiterlijk op de zitting waarop de vordering tot schorsing zal worden behandeld, ofwel een stuk te bezorgen waaruit blijkt dat de voorzitter van de Raad van Bestuur en de gedelegeerd bestuurder over de bevoegdheid beschikken om samen te beslissen om in rechte te treden bij de Raad ofwel een beslissing om in rechte te treden, genomen door het daartoe bevoegde orgaan, bij te brengen. In het laatste geval wordt de verzoekende partij tot tussenkomst uitdrukkelijk verzocht om, in voorkomend geval, bijkomend een afschrift van de nodige akten van aanstelling van de leden van dit orgaan voor te leggen.

Ter openbare terechtzitting van 8 november 2011 verwijst de raadsman van de verzoekende partij tot tussenkomst naar artikel 522 van het Wetboek van Vennootschappen. Zij stelt dat de algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid van de Raad van Bestuur, ook de beslissingsbevoegdheid betreft en op grond van het vermeld artikel 522 door de statuten kan toegewezen worden aan twee gezamenlijk handelende bestuurders.

De kamervoorzitter verzoekt de verzoekende partij tot tussenkomst dit standpunt schriftelijk uiteen te zetten in haar in de procedure ten gronde.

De verzoekende partij tot tussenkomst behoudt voorlopig haar toelating om in de debatten tussen te komen. De ontvankelijkheid van haar tussenkomst zal beoordeeld worden in de procedure ten gronde.

IV. FEITEN

Op 13 januari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient [REDACTED] bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de aanleg van de [REDACTED]”.

Met dit collectorproject wordt het afvalwater uit de gemeente Gooik verzameld en vervoerd om nadien te verwerken in een nieuw te bouwen rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI). Onderhavige stedenbouwkundige vergunning behelst uitsluitend de aanleg van de collectorwerken.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, deels gelegen in woongebied en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 17 februari 2011 tot en met 21 maart 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de verzoekende partij.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed brengt op 8 februari 2011 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 21 februari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 4 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik brengt op 21 maart 2011 volgend gunstig advies uit:

“ ...

De aanvraag omvat het uitvoeren van de [REDACTED]. Het project zal aansluiten op het nog te bouwen RWZI van Gooik [REDACTED] in te planten op een perceel langsheen de [REDACTED]

De uit te voeren werken zullen geen invloed hebben op de waterlopen van de 3^e categorie dewelke zich binnen het project bevinden.

De aanvraag omvat nutswerken van algemeen belang en zullen de algemene bestemming en het architectonische en landschappelijke karakter van het gebied niet in gedrang brengen.

...”

De provinciale Directie infrastructuur, dienst waterlopen, brengt op 24 maart 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 27 april 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 9 mei 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

Het ingediend project voorziet de aanleg van "....." te Dit behelst:

- het bouwen van een overstort in dehet aanleggen van riolering in de);
- het realiseren van een pompstation/overstort naast de
- het aanleggen van een persleiding in weiden tussen en
- het verbinden van de riolering van de met die van de
- het bouwen van een overstort in de
- het aanleggen van riolering in de
- het aanleggen van riolering naast de
- het realiseren van een optimaal gescheiden stelsel in de
- het realiseren van een optimaal gescheiden stelsel in de
- het verbinden van de riolering uit de met die van de
- het realiseren van een optimaal gescheiden stelsel in de
- het bouwen van een pompstation/overstort in de
- het aanleggen van een gescheiden stelsel in een deel van dehet vellen van enkele bomen.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan. In dit kader werd advies gevraagd aan de waterbeheerder: de provincie. Uit het advies dd. 24 maart 2011 blijkt dat mits naleving van een aantal voorwaarden de aanvraag verenigbaar is met het watersysteem. Deze voorwaarden worden mee opgenomen in deze vergunning.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling — als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- functionele inpasbaarheid

De aanvraag voorziet de aanleg van "██████" te ██████.

...

Uit deze beschrijving blijkt dat de ruimtelijke impact van dit project zeer beperkt is, de werken worden grotendeels ondergronds voorzien.

- mobiliteitsimpact

na de uitvoering der werken is de mobiliteitsimpact beperkt tot controle en eventueel onderhoud van de leidingen. De voorwaarden opgelegd door het agentschap wegen en verkeer dd. 4/3/2011 worden opgenomen in deze vergunning.

- schaal

doordat de werken voornamelijk ondergronds worden uitgevoerd, vormen de constructies geen schaalbreuk met de omgeving.

- ruimtegebruik en bouwdichtheid

doordat de werken voornamelijk ondergronds worden voorzien, is er nauwelijks effect op het ruimtegebruik en de bouwdichtheid.

- visueel-vormelijke elementen

doordat de werken voornamelijk ondergronds worden uitgevoerd is de ruimtelijke impact van de werken zeer beperkt (zie hoger). De voorwaarden met betrekking tot heraanplantingen zoals voorzien in het advies van de afdeling Natuur en Bos dd. 27 april 2011 dienen te worden nageleefd.

...

- het bodemreliëf

het huidige bodemreliëf wordt zo maximaal mogelijk geëerbiedigd.

- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

deze werken hebben geen invloed op de hinder, gezondheid en veiligheid. Mits naleving van de voorwaarden opgelegd door Duurzame Landbouwonwikkeling wordt het gebruiksgenot gegarandeerd.

ALGEMENE CONCLUSIE

Omwille van bovenvernoemde redenen voldoet het ingediend project aan de planologische voorschriften of de decretale afwijkingsbepalingen en brengt het mits naleving van bijgevoegde voorwaarden de goede ruimtelijke ordening van het feJ9efil niet in het gedrang.

BIJGEVOLG WORDT OP 19 mei 2011 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de

werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden voorzien in volgende adviezen na te leven (zie kopie bijlage):

- van Duurzame Landbouwwontwikkeling dd 21/2/2011;*
- van het Provinciebestuur Vlaams-Brabant, directie infrastructuur, dienst waterlopen dd. 24/3/2011;*
- van het Agentschap Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant dd 4/3/2011;*
- van de afdeling Natuur en Bos dd. 27 april 2011 (mbt de heraanplantingen)*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partij is een derde belanghebbende voor wie de beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO, begint te lopen vanaf de dag na deze van aanplakking.

De verzoekende partij voegt aan haar dossier een door de burgemeester van de gemeente Gooik ondertekend document, getiteld “attest van aanplakking beslissing VCRO art. 4.7.19, §2”, dat duidelijk opgemaakt is op basis van een door de aanvrager ondertekende verklaring op eer (stuk A1), aangezien dit ook uitdrukkelijk zo is opgenomen in het attest.

Niet alleen stelt de Raad vast dat vermeld artikel 4.7.19, §2 VCRO betrekking heeft op de reguliere procedure, terwijl de voorliggende aanvraag onderworpen is aan de bijzondere procedure waarvoor, inzake de aanplakking, artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 6° en 7° VCRO van toepassing is.

De Raad is bovendien van oordeel dat deze verklaring van 21 juni 2011 van de burgemeester van de gemeente Gooik niet kan gelden als een attest van aanplakking in de zin van artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 7° VCRO. Vermelde verklaring kan hooguit beschouwd worden als de vaststelling dat de bouwheer een mededeling aan de gemeentesecretaris heeft bezorgd die te kennen geeft dat de stedenbouwkundige vergunning die werd verleend, op een door hem bepaalde datum werd aangeplakt, met name op 26 mei 2011.

Dit ‘attest’ attesteert echter helemaal niet dat de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde deze aanplakking is gaan controleren. In die zin is het niet te beschouwen als een attest van aanplakking, enkel als een ontvangstbewijs van de verklaring op eer van de bouwheer. De eerste dag van aanplakking werd door de gemeentesecretaris niet geattesteerd, minstens blijkt dit niet uit het afgeleverde attest.

Uit het administratief dossier blijkt evenwel dat de bestreden beslissing door de verwerende partij aan [REDACTED] werd betekend met een aangetekende brief van 19 mei 2011.

De in artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 6° VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, bedoelde termijn van 10 dagen, waarbinnen [REDACTED] tot aanplakking diende over te gaan, kon ten vroegste een aanvang nemen op 20 mei 2011.

Rekening houdende met voormelde gegevens dient gesteld te worden dat het door de verzoekende partij ingestelde beroep bij aangetekende brief van 24 juni 2011 alleszins tijdig is.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij voert de volgende exceptie aan:

“ ...

In het inleidend verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring wordt met geen woord gerept over het belang van verzoekende partij. In welke mate hij rechtstreekse of zelfs maar onrechtstreekse hinder of nadelen zou ondervinden ingevolge de vergunde werken, blijkt niet uit het verzoekschrift. Dit verzoekschrift vermeldt ook geen inventaris van stukken zodat tussenkomende partij hier evenmin informatie kan vinden. In de feitenweergave vermeldt verzoeker dat hij eigenaar zou zijn van het perceel waarop de inplanting van de rioolwaterzuiveringsinstallatie is voorzien, maar elk detail hiervan ontbreekt, laat staan dat bewijzen overgemaakt worden. Bovendien maakt deze RWZI geen voorwerp uit van de bestreden beslissing zodat hinder of nadelen die hiervan het gevolg zijn, niet aangevoerd kunnen worden.

Nu verzoekende partij nalaat om in zijn verzoekschrift zelf aan te tonen dat hij over een voldoende belang beschikt, dient zijn vordering alleen al om deze reden te worden afgewezen

...”

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke personen of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband bestaat tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

In het inleidend verzoekschrift laat de verzoekende partij gelden dat zij, samen met tal van buurtbewoners, zich reeds jaren verzet tegen de inplanting van een rioolwaterzuiveringsstation (RWZI) op hun eigendom op de door [REDACTED] gekozen locatie [REDACTED]. Zij meent dat, wat zij reeds sinds 2007 aan de diverse overheden heeft voorgehouden, beter wordt gekozen voor de locatie [REDACTED]. Bij haar stukken deelt zij een plannetje mee met de destijds door de overheid voorgestelde locaties (stuk B3) en een door haar op een stratenplan aangeduide alternatieve locatie [REDACTED] ten overstaan van de uiteindelijk gekozen locatie [REDACTED] als plaats voor de RWZI.

Op één welbepaalde plaats in het verzoekschrift wordt vermeld dat de eigendom van de verzoekende partij “waar men het uiteindelijke RWZI in [REDACTED] meent te kunnen inplanten oorspronkelijk eigendom was van het OCMW....”

Voor het overige wordt in het verzoekschrift enkel vermeld dat de verzoekende partij woonachtig is te [REDACTED] in de [REDACTED] en dat zij een samenhang ziet met het bij de Raad reeds hangende dossier gekend onder het rolnummer 1011/0003/SA/2/0003 waarmee zij de samenvoeging vraagt.

Reeds hoger heeft de Raad gesteld dat er tussen beide zaken geen voldoende samenhang bestaat aangezien het gaat om onderscheiden bestreden beslissingen en er dus geen noodzaak bestaat de zaken samen te voegen. Het feit dat onderscheiden collectorwerken zouden uitmonden in een later op te richten RWZI maakt de samenvoeging van dossiers niet noodzakelijk, nu de RWZI zelf nog niet vergund is en het noodzakelijke GRUP inmiddels op 22 februari 2011 definitief door de gemeenteraad werd vastgesteld en op 15 september 2011 door de verwerende partij werd goedgekeurd.

Met de tussenkomende partij stelt de Raad inderdaad vast dat het loutere nabuurschap of het eigendomsrecht op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

Hoewel de eigendomssituatie van de verzoekende partij zeer rudimentair verwoord wordt, dient de Raad vast te stellen dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat geen der diverse overheden ooit heeft betwist dat de uit te voeren collectorwerken over haar 'eigendommen' lopen, om uit te monden in de nog op te richten RWZI aan de [REDACTED].

Dat de verzoekende partij hierbij vreest voor overstromingsgevaar, een versnippering van het landschap en een overlast voor haar eigendommen, kan als mogelijke hinder en nadelen aanvaard worden.

De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Gelet op het voorafgaande en rekeninghoudende met het feit dat er geen definitieve vaststelling van het RUP RWZI [REDACTED] bestaat, doch integendeel een niet-goedkeuring zullen de werken op basis van de afgeleverde vergunning onmiskenbaar een moeilijk te herstellen nadeel toebrengen aan de eigendommen van verzoeker, of de percelen die hij in gebruik heeft.

Immers alle collectorwerken die leiden naar het perceel te ■■■■ waar het RWZI zou dienen ingeplant te worden volgens het voorlopig vastgestelde RUP en die door de eigendommen van verzoekers lopen zullen niet alleen nutteloos zijn, doch bovendien voor de nodige overlast zorgen en maken dat gedurende een bepaalde periode verzoeker geen gebruik zal kunnen maken van zijn eigendom of de percelen die hij in gebruik heeft, temeer dat op het traject van de collector in het voordeel van de ■■■■ een erfdiensbaarheid van openbaar nut wordt gecreëerd.

Nu het RUP niet goedgekeurd werd bestaat er ook geen enkele aanleiding om een collector of persleidingen naar de eigendom van verzoeker te loodsen.

Bij wijze van voorlopige maatregel dient de bestreden beslissing dan ook geschorst (te) worden.

...

De verzoekende partij tot tussenkomst repliceert hierop het volgende:

“ ...

Dat, bij gebrek aan toelating tot het bouwen van een RZWI de aanleg van leidingen nutteloos zou zijn, wordt door verzoeker evenmin bewezen. In ieder geval betekent de huidige weigering tot goedkeuring van het RUP niet dat het RUP in geen geval nog goedgekeurd kan worden. Bovendien valt niet in te zien hoe het ‘nutteloos zijn’ van deze leidingen een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel in hoofde van verzoeker veroorzaakt.

Ook de bewering dat zijn eigendommen gedurende een bepaalde tijd onbruikbaar zouden zijn, kan bezwaarlijk als een nadeel worden aanvaard dat moeilijk te herstellen is. Dit betreft immers een per definitie tijdelijke situatie, met name de periode dat de werken tot het leggen van de leidingen uitgevoerd worden. Daarna liggen de leidingen volledig ondergrondse en ondervindt verzoeker hiervan geen hinder meer. Er wordt weliswaar een ondergrondse erfdiensbaarheid van openbaar nut gevestigd, maar deze geeft ook aanleiding tot het betalen van een vergoeding (en de mogelijkheid om de onteigening te vragen) zodat hier evenmin sprake is van een moeilijk te herstellen nadeel.

...”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden,
- b. en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moet de verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Met later bijgebrachte stukken kan, gelet op artikel 4.8.22 VCRO, géén rekening worden gehouden. Verklaringen ter zitting die geen steun vinden in de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, kunnen evenmin dienend ingeroepen worden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft.

Volgende elementen roept de verzoekende partij in als zijnde het moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

- de collectorwerken zullen nutteloos zijn
- de collectorwerken zullen voor overlast zorgen
- gedurende een bepaalde periode zal de verzoekende partij geen gebruik kunnen maken van haar eigendom
- in het voordeel van [REDACTED] wordt een erfdienstbaarheid van openbaar nut gecreëerd op het traject van de collector

De Raad wenst vooreerst op te merken dat de verzoekende partij geen enkel stuk heeft aangebracht waaruit de Raad kan opmaken wat de juiste ligging is van haar eigendommen ten aanzien van de uit te voeren collectorwerken. Uit het geheel van het administratieve dossier kan de Raad afleiden dat minstens één eigendom in de buurt van de geplande RWZI locatie [REDACTED] gelegen is, doch dit zegt niets over het traject van de collectorwerken.

Voorts merkt de Raad op dat tijdelijke hinder ingevolge werfactiviteiten en tijdens de uitvoering van de bestreden vergunning niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden aangenomen. Zij zijn inherent aan het uitvoeren der werken en hebben geen blijvend karakter. Dat de verzoekende partij tijdelijk haar eigendom niet zou kunnen gebruiken kan dan ook niet als ernstig nadeel worden aanvaard. De verzoekende partij brengt trouwens geen concrete gegevens bij, bijvoorbeeld in de vorm van plannen met de exacte locatie van haar eigendommen en de werken, die aantonen dat zij effectief geen enkel gebruik zal kunnen maken van haar eigendommen.

Het betoog van de verzoekende partij met betrekking tot de nutteloosheid van de collectorwerken, kan niet met goed gevolg worden ingeroepen als een ernstig nadeel. De verzoekende partij merkt op dat het rioolwaterzuiveringsstation aan de [REDACTED], waarvan sprake is in de bestreden beslissing en dat verbonden zou zijn met de door de bestreden beslissing vergunde collector, nog niet vergund is.

Dit betoog (meer bepaald bestaat er ook discussie omtrent de locatie van de RWZI), is een synthese van de door de verzoekende partij uitgewerkte middelen en heeft betrekking op de beweerde onwettigheid van de verleende stedenbouwkundige vergunning. Een mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van de onwettigheid, kan echter niet volstaan om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen.

De Raad stelt daarnaast vast dat de bestreden beslissing geen vergunning verleent voor de RWZI, doch enkel voor de collectorwerken, zodat ieder ingeroepen nadeel met betrekking tot de RWZI buiten beschouwing dient gelaten te worden.

De Raad stelt daarnaast vast dat de verzoekende partij nalaat voldoende concrete en precieze gegevens aan te brengen die de Raad toelaten om de ernst van het ingeroepen nadeel inzake de ingeroepen overlast daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. Meer bepaald is het voor de Raad niet mogelijk om de omvang van de ingeroepen overlast van de collectorwerken te onderzoeken en te beoordelen. In het onderdeel 'Moeilijk te herstellen ernstig nadeel' van haar verzoekschrift geeft de verzoekende partij geen verdere toelichting bij de vermeende overlast.

In het onderdeel 'Feiten en Retroakten' wijst de verzoekende partij wel op geluidshinder en overstromingsproblemen in de [REDACTED]. Voor wat betreft de geluidshinder, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geen enkel bewijsstuk voorbrengt noch op enige andere manier aannemelijk maakt dat geluidshinder zich ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou voordoen, laat staan dat de geluidshinder ernstig zou zijn.

Ook met betrekking tot de overstromingsproblemen in de [REDACTED] is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij onvoldoende concrete en precieze gegevens heeft bijgebracht waaruit de ernst van de overstromingsproblemen zou blijken. Uit de stukkenbundel van de verzoekende partij blijkt dat de woning van de verzoekende partij en de collectorwerken deels in overstromingsgevoelig gebied liggen. De Raad kan hieruit echter niet afleiden dat de vergunde werken bijkomende overstromingen zullen veroorzaken die de verzoekende partij persoonlijk treffen, zeker niet nu de bestreden beslissing de voorwaarden die de Directie Infrastructuur, dienst waterlopen in haar advies van 20 april 2010 heeft voorgesteld, oplegt.

De feitelijke overwegingen zijn bovendien zo diffuus dat de verzoekende partij niet mag verwachten dat de Raad in haar plaats tot reconstructie van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal overgaan.

Ten slotte maakt de verzoekende partij niet op voldoende concrete wijze duidelijk op welke manier de erfdienstbaarheid van openbaar nut die gecreëerd wordt ten voordele van [REDACTED], haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou bezorgen

De Raad beschouwt de ingeroepen hinder en nadelen dan ook als niet voldoende ernstig en verwerpt ze.

Deze vaststelling impliceert dat een onderzoek naar het mogelijk moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet langer relevant is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 december 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS